

Když člověk přichází do let

Šlapeto

1. D

A7

D

Za dob mý mladosti bejvaly radosti opravdu upřímnější.
Tenkrát i holčičky byly jak větvičky tak nějak ohebnější.
Abych si na všechny pamatoval, tak jsem je do srdce zapisova
l,
teď jsem v tom notesu poslední adresu nadobro vygumoval.

R: Když člověk přichází do let, všecko ho začíná bolet.
Už se ti mládenče nohy třesou, už tě na rozhlednu nevynesou.
Spatříš-li děvčátko vlnavé, kámen ti ze srdce spadne.
Hned se ti navrátí na sto procent ztracený temperament.

2. Šel jsem za Aničkou na půdu se svíčkou, vtom jsem se s někým
srazil.

Andulčin pan otec hnál mě až na kopec a tam mně jednu vrazil

.

To mě tak trošičku zarazilo, že mně až po zádech zamrazilo.
Klobouk mi pošlapal, svíčkou mě pokapal a to mě urazilo.

R:

3. Bejval jsem jako kluk úplnej hromotluk, urostlej jako jedle.
Holky jsem proháněl, k zoufalství doháněl, ale teď už jsem v
edle.

Život mi ubrousil řádně hrany, po dlouhý cestě jsem uťapaný,
už na nic nečekám, dávno vím, že už mám svůj příděl vyčerpan
ý.

R: